— Am vĕzut-o eŭ, când a luat-o.

Și Germena:

— Eŭ am luat-o.

Baroneasa 'l dete o palmă.

— Foarte bine aĭ făcut mamă, exclamă Lucian.

După câțĭ-va anĭ Lucian a devenit un tînăr. Într'o seară a zise către Germena:

— Mama nu vrea ca să mi se dea cheia de la poartă. Trebue să trag clopoțelul și se află că m'am întors târziŭ și capăt observațiĭ. Tu să nu te culcĭ, eŭ voiŭ bate din mâinĭ, te veĭ da jos și 'mĭ veĭ deschide fără să facĭ sgomot.

Era iarnă. Ea sta adesea până la ziuă, fără să doarmă, într'o odae fără foc, așteptând semnalul. Apoĭ se da jos cu o lampă în mână: trebuia să traverseze marea curte a palatuluĭ și spre a nu face sgomot trebuia să se descalțe. Umbla ast-fel fără ghete prin zăpadă clănțănindu-ĭ dințiĭ de frig. Căpătă o tuse care nu o maĭ slăbi. Deschidea poarta, ridicând un drug mare, care 'ĭ îngheța mâinile.

Lucian zicea:

— Mĕ facĭ să aștept prea mult prin frig.

Ea odată i-a răspuns:

— Te voiŭ aștepta în curte, coconașule.

Și așa făcu.

Într'o noapte Lucian se întoarse acasă beat. Urcară amândouĭ scara. El se lovea de ziduriĭ și murmura câte-va cuvinte dintr'un cântec pe atunci la modă. «La fereastră-țĭ te-am vĕzut.» El privi pe Germena. Lucian era beat. . , Ea, deși slujnică, era frumoasă și era femee. O luă în brațe și depuse o sărutare pe mica eĭ gură. Ea tremură din tot corpul și căzu în sală leșinată.

—Du-te draculuĭ de proastă, exclamă Lucian, care fugi repede în odaia luĭ, temându-se ca sgomotul să nu deștepte pe cine-va.

De atunci ea nu maĭ lucra în odaia eĭ, ci luă obiceiul de a coase în sală, în locul unde o sărutase Lucian. Toată ziua cânta într'una «La fereastră-țĭ te-am vĕzut.» Câte odată cânta veselă, alte orĭ cu o adâncă tristeță. Apoĭ isbucnea în hohote de plâns; era fericită.

Lucian se însură. Nevasta luĭ era tânără și frumoasă.

Germena fu dată tinerilor căsătoriți: ea solicitase această favoare!

In ziua nunțeĭ, de dimineață ea era în apartamentele nouilor soți; se ducea, venea, alerga, așeza mobilele, florile, rîdea; nu fusese nicĭ odată așa de mulțumită. Repeta într'una:

— Fiți fericiț, coconașule, fiți fericită coconiță!

După nuntă ajută pe mireasă ca să se desorace.

— Cât eștĭ de frumoasă, 'ĭ zicea Germena.

Ingriji de foc, așeză cu grijă cele douĕ perne pe pat și sărută pe furiș pe aceea pe care trebuia să'și pue capul Lucian.

Când acesta intră ea 'ĭ zise:

— Noapte bună, coconașule și plecă rîzând.

Un ceas după aceea ea eși din casă. Umbla repede drept înainte. Străzile eraŭ deșerte. Plouase. Cerul înorat, avea icĭ și colo câte o părticică albastră și presărată cu stele; lumina felinarelor se rĕsfrîngea pe pavagiul ud. Ea era veselă și merse cântând «La fereastra-țĭ te-am vĕzut» până când auzi murmurul surd și uniform al Senei. Se opri pe un pod, se uită în juru-ĭ, era singură. Incepu o rugăciune și apoĭ iarăși să fredoneze cântecul eĭ favorit. Apoĭ scoțându-și basmaua ce avea pe cap își legă picioarele și se aruncă în apă tocmaĭ într'un loc unde se resfrângea o parte albastră din cer presărată cu stele. *Catulle Mendès.*

OAMENII ZILEĬ

Gerge Buchanan

George Buchanan, e unul dintre ceĭ maĭ distinși igieniști englezĭ.

S'a născut la 1830. Studiile medicale și le-a făcut la Londra și le-a complectat la Paris.

In anul 1861, a fost numit membru al consiliuluĭ sanitar și timp de 19 anĭ a desfășurat o activitate foarte mare publicând diferite scrieri și studiĭ medicale și ținând conferințe interesante, în carĭ a vorbit despre chestiile higienice la ordinea zileĭ.

In anul 1880, George Buchanan, a fost numit șeful serviciuluĭ sanitar din Anglia. Funcția aceasta a ocupat-o timp de 12 anĭ de zile.

La 1892 și-a dat demisia și s'a ocupat exclusiv cu publicarea de broșurĭ medicale de mare interes.

Principalele sale publicațiunĭ științifice sunt următoarele:

Higiena practică, Medicina practică, Cauzele lĭ-țireĭ epidemieĭ, etc.

O CUGETARE PE ZI

E maĭ înțelept și maĭ vrednic acela care nu învidiază pe omul fericit de cât acela care compătimește pe cel nenorocit.

DIN PITEȘTI

Corespondența particulară a ziaruluĭ „Universul"

Pitești, 3 Iunie 1895.

Un falșificator de coale timbrate

Intr'una din zilele sĕptămâneĭ trecute, d. Fostiropol, judecător la tribunalul local, a observat că o coală de hîrtie cu timbrul fix de 5 leĭ, pe care era scris un act de vênzare, era falșă căcĭ pe efigie avea prețul 5 leĭ, pe când în centrul coaleĭ se vedea la lumină numaĭ 50 banĭ.

Cum d-luĭ Fostiropol i-a venit această idee de a observa cu minuțiositate coala, nu știŭ, însă imediat ce s'a încredințat că hîrtia e falșă, a chemat pe procurorul tribunaluluĭ care, întrebînd pe ceĭ ce presentaseră actul, de unde aŭ cumpĕrat coala timbrată, i s'a rĕspuns că aŭ luat-o de la un distribuitor de citațiĭ al portăreilor anume Dumitru Macedon.

Acesta adus imediat și interogat, la început a căutat să tăgăduească însă maĭ la urmă a mărturisit că a maĭ falșificat încă cîte-va coale, carĭ s'aŭ găsit întrebuințate deja.

La perchiziția făcută la domiciuluĭ luĭ s'a maĭ găsit și o condică cu bilete pentru vênzărĭ de vite.

Falșificatorul a fost depus în arestul preventiv.

Iată acum modul cum acest Macedon falșifica coalele timbrate:

După ce'și procura coale timbrate uzate de 1, 2, 5, și 10 leĭ din acele care se afișează prin salele tribunaluluĭ și localurile publice scotea cu un briceag efigiile pe care era imprimat prețul coaleĭ și apoĭ le lipea cu fineță pe coala de 50 banĭ după ce și la aceastea scotea efigiile saŭ le subția prin răzătură cu briceagul, ast-fel că era imposibil de observat. Grație numaĭ d-luĭ Forstiropol s'a descoperit la timp pe falșificator, căcĭ alt-fel el ar fi păcălit multă lume, prejudiciind și statul cu o sumă bunicică. **Pegam.**

Crima de la Urlați

Zilele trecute s'a petrecut la Urlațĭ, în Prahova, o crimă oribilă.

Intr'o casă din Urlațĭ, locuită de intendentul spitaluluĭ rural de acolo, s'aŭ întrodus pe o fereastră niște făcătorĭ de rele carĭ aŭ torturat până la moarte pe soția și pe fiica intendentului —acesta fiind absinte—ca să dea banĭĭ pe carĭ știaŭ că are să'ĭ aducă intendentul acasă pentru cheltuelile spitaluluĭ.

Intendentul, însă, care venise cu trenul până la Albeștĭ, dar fiind noaptea se temuse să meargă Urlațĭ, a rĕmas să petreacă noaptea la Albeștĭ și cu chipul acesta a scăpat de torturĭ.

Tâlhariĭ sunt prinșĭ. Intre eĭ se zice că e și fiul unuĭ arendaș.

ILUSTRAȚIA NOASTRĂ

Pe pag. 1 a «Universuluĭ politic» de sâmbătă am dat o ilustrație reprezintând mănăstirea Bistrița din jud. Vîlcea.

Dăm azĭ o altă priveliște din frumoasele împrejurimĭ ale mănăstireĭ acesteia și anume localitatea unde se află pestera numită «a pustniculuĭ».

Intrarea acesteĭ peșterĭ e foarte strâmtă dar interiorul e larg. Peștera e foarte adâncă. Pe lângă ea curge rîul Bistrița, peste care e aruncat un podulet.

Aproape de podulet se află câte-va crucĭ de piatră și de lemn.

Atât ilustrația de azĭ cât și cea de Sambătă sunt executate după schițele luate de d. Carol Danielis.

STIRI PRIN POSTA

Franța.—Se asigură că e iminentă ocupația de către trupele franceze, a localităților Metavaneĭ și Suberbieville (Madagascar). Regina s'ar pregăti să părăsească Tananariva.

Se crede că ea se va supune în curând.

— Se știe că președintele Republiceĭ a asistat la o serbare de gimnastică dată de *Uniunea societăților de gimnastică din Franța*. La această serbare d-luĭ Felix Faure 'ĭ s'a dat un prea frumos program, avênd maĭ multe inscripțiĭ pe el iar jos eraŭ scrise următoarele cuvinte: A XXI-a serbare a Uniuneĭ societăților de gimnastică din Franța s'a dat la 1 Iunie 1895 la Perigueux sub președința d-luĭ Casimir-Perier, președintele Republiceĭ franceze».

Oare gimnasticiĭ francezĭ nu știŭ că d. Casimir-Perier nu maĭ e președinte deja de mult?

Italia.— La Faro, un țĕran anume Stefanelli în vîrstă de 30 de anĭ întâlnind pe un drum singuratic al satuluĭ pe femeea Artemisia Simoncelli, de 23 anĭ, s'a aruncat asupra eĭ, a trântit-o jos și apoĭ a început să'ĭ sfîșie carnea în mod oribil cu dințiĭ.

Spărgêndu-ĭ apoĭ pântecele, 'ĭ scoase viscerele și începu să le mănânce. Sărind câțĭ-va oamenĭ în ajutor abia putură cu mare greutate să'l lege. Se crede că el a comis acest fapt într'un acces de nebunie.

— Din cauza uneĭ certe petrecute la cafeneaua Alhambra, din Florența, s'aŭ bătut cu sabia doĭ indivizĭ, un căpitan în rezervă și un propietarĭ

Acesta din urmă s'a ales cu douĕ rănĭ marĭ la cap, dintre care una mare la cap. El a murit pe loc.

Spania.— La Barcelona, nu s'aŭ dat serbărĭ în onoarea escadreĭ franceze, din cauza receneteĭ catastrofe a vaporuluĭ «Regina Regentă» și a doliuluĭ foarte justificat ce a cauzat.

Portugalia.— In portul Lisaboneĭ s'a cufundat un vaporaș portughez care se ciocnise cu vaporul «Loire». Din fericire n'a fost nicĭ un accident de persoane.

Germania.—Se scrie din Strassburg că acolo aŭ fost arestațĭ 3 anarchiștĭ dintre care unul e francez și venise de vre-o patru zile acolo, ceĭ-lalțĭ 2 sunt germanĭ. In casa unuia dintre eĭ cu numele Andreas Hoffmann s'aŭ găsit treĭ bombe marĭ cu dinamită iar la tovarășul săŭ Kanther o piesă pentru falșificare de banĭ.

— Se scrie din Danzig că în Marea Baltică s'a ciocnit vaporul svedian «Upsala» cu un vapor rus. Acesta din urmă s'a scufundat.

4 pasagerĭ de pe bordul luĭ s'aŭ înecat.

Austro-Ungaria.— Comitatul Bekes (Ungaria) a fost bântuit de o furtună îngrozitoare împreună cu grindină. 4 fete care se refugiaseră într'o șură aŭ fost trăsnite. Pe câmp aŭ fost omorâțĭ de trăsnete 10 oamenĭ și maĭ multe vite.

— «Pester Lloyd» primește din Belgrad următoarea știre:

Fostul prim-ministru Stambuloff a fost arestat și dus la Czerna-Dsamiah, cea maĭ mare închisoare a Bulgarieĭ.

Anglia.— 3 cuirasate nouĭ și un încrucișetor aŭ fost pornite spre Beyruth. Guvernul englez a propus celuĭ turcesc să aleagă o altă putere europeană ca arbitru în chestia armenească.

— Lângă Dover a avut loc deună-zi întrecere mare de bărcĭ aranjată de clubul numit al «Yacturilor». Yachtul «Britania» pe bordul căruia se afla prințul de Wales și fiul săŭ, ducele de York a biruit cel dintâi.

Rusia.—Colosalul incendiŭ din Kiew este datorit—ca și cele-l'alte marĭ incendiĭ izbucnite în aceste ultime zile în multe puncte ale Rusieĭ—uneĭ bande foarte întinse de incendiarĭ.

Mulțĭ negustorĭ bogațĭ din Kiew aŭ primit într'adevĕr, cu douĕ zile înainte de isbucnirea incendiuluĭ, scrisorĭ iscălite *Comitetul anarchist* avizându-ĭ că orașul va fi prefăcut în curênd în ruină.

Incendiul isbucnit noaptea în maĭ multe puncte ale orașuluĭ, aŭ distrus douĕ monastirĭ, treĭ bisericĭ, douĕ spitaluri și zece case. Patru călugărițe aŭ perit în flăcărĭ.

S'aŭ făcut numeroase arestărĭ de presupușĭ incendiatorĭ.

— Tribunalul din Petersburg a condamnat la 20 anĭ de închisoare pe anarchistul Iogolkowsky, autorul principal al atentatuluĭ cu dinamită în Liege (Belgia). După cum se știe tovarășiĭ luĭ Iogolkowsky care 'și dăduse și titlul de conte, aŭ fost prinșĭ în Belgia și condamnați.

Turcia.— In împrejurimile Jaffeĭ s'a simțit un cutremur violent de pământ. Maĭ multe case s'aŭ prăbușit.

Locuitoriĭ din unele localități s'aŭ refugiat pe câmp.

Belgia.—Un bogat proprietar din Bruxelles, se afla deună-zi la gara de Nord. De o dată el fu lovit de un necunoscut, așa de tare în cât era să cadă jos. Când s'a desmeticit din această lovitură s'a pomenit fără punga ce o avea atârnată de umĕr și în care se afla o sumă de 42 de miĭ de fr.

Elveția.—Un uragan înspăimântător în valea Taggmenburg, a produs pagube foarte marĭ.

Satul Bezenheid a fost coprins de apă.

Numĕrul victimelor nu se știe dar se asigură că sunt foarte multe.

Olanda. — Deună-zi douĕ bărcĭ ce plecaseră din Amsterdam ca să facă o escursie pe țĕrmurile măreĭ aŭ fost apucate de furtună și s'aŭ rĕsturnat. 8 bărbațĭ și 4 femeĭ, aparținênd celor maĭ bune familiĭ din oraș, s'aŭ înecat.

Danemarca. — Societatea ziariștiloŭ din Danemarca a invitat pe toțĭ ziariștiĭ carĭ vin la serbările de la Kiel să vie în Copenhaga. Guvernul Danez a trimis un vapor special pentru aducerea ziariștilor. Aceștia vor fi oaspețiĭ ziariștilor danezĭ carĭ vor da în onoarea lor un mare banchet.

Scandinavia.— Studenții de la Universitatea din Upsala (Suedia) s'aŭ pus în grevă din cauza purtăreĭ rele a rectoruluĭ, care a isgonit 12 tinerĭ de la facultatea de filozofie. S'aŭ produs maĭ multe încăerărĭ între eĭ și poliție. Sunt maĭ mulțĭ rănițĭ.

Grecia.— Vine știrea din Atena că în Tesalia a fost prinsă o bandă de tâlharĭ, compusă din 12 indivizĭ. Șeful bandeĭ al căruĭ nume e Kiritzos a fost împușcat.

Serbia. — Ministru-președinte Kisticĭ a dat prefecților ordine aspre pentru stârpirea banditismuluĭ. Maĭ mulțĭ prefecți din ținuturile Rudnic și Ușița aŭ fost pușĭ la pensie din cauză de negligență. Vestițiĭ banditĭ Ilizanevicĭ și Ilicĭ aŭ fost prinșĭ.

Bulgaria.—O adunare socialistă ce era să se ție în Sofia a fost oprită de poliție. 3 studenți carĭ împărțiaŭ manifeste socialiste în ziua adunăriĭ aŭ fost arestațĭ.

Furtul de la mănăstirea Cernica

De cât-va timp, a început a se practica diferite furturĭ pe la călugăriĭ din mănăstirea Cernica și cu toate cercetările făcute nu s'a putut da până acuma de urma tâlharilor.

Așa că Vineri noaptea pe la orele 3, când călugăriĭ se aflaŭ la biserică, un individ s'a întrodus în casa ierodiaconuluĭ Ipolit Mușetescu, prin forțarea ușeĭ din dos, furând suma de leĭ 203, un ceasornic din fabrica Emille Patic, Geneva, precum și alte obiecte, făcându-ĭ o pagubă de 380 leĭ.

LUCRURI DIN TOATA LUMEA

Peripețiile uneĭ piese de 10 banĭ.—Deunăzi o piesă de 10 banĭ a fost găsită într'o gară din departamentul Nordului (Franța) de către un impiegat care a fost așa de cinstit în cât a remis piesa șefuluĭ de gară.

Șeful de gară, sclav al datorieĭ, înregistră banul găsit și 'l trimise cu raportul explicativ șefuluĭ biuroului obiectelor găsite.

Șeful de biuroŭ, ast-fel după cum era necesar, înregistră la rîndul sĕŭ banul și 'l transmise cu un raport special comisaruluĭ de poliție al găreĭ de Nord.

Comisarul, conform reglementelor, a înregistrat banul, l'a sigilat și l'a trimis printr'un al treilea raport la prefectura de poliție.

Prefectura poliției a trimis banul la biuroul obiectelor găsite, care biuroŭ l'a înregistrat la rîndul luĭ pe registru de intrare.

Acea piesă de 10 banĭ va sta acum timp de un an și o zi, conform legeĭ la dispoziția legitimuluĭ proprietar.

Deci atâtea raporturĭ, înregistrărĭ, pentru ce? pentru o piesă de 10 banĭ.

Dar, de sigur, că dacă era o sumă maĭ mare de banĭ, atuncĭ nu se maĭ făcea atâta dandana, căcĭ cel ce ar fi găsit-o ar fi și incasat-o.

—x—

Un aventurier norvegian.— Un pescar din Norvegia, anume Brakenoe a trecut printr'o stranie aventură.

El plutea cu un strengar de copil pe o corabie, când o furtună 'l aruncă pe coastele uneĭ insule din arhipelagul Stpitzberg. El aștepta un timp maĭ bun, dar ghețurile se opuneaŭ la plecarea sa.

El a fost nevoit de a ierna în insulă cu copilul, fără ca să aibă nicĭ un fel de proviziunĭ.

Din fericire pescarul știa că un explorator, care a fost acum câte-va lunĭ prin acele locurĭ zidise în acea insulă o colibă.

El se duse în acea colibă unde găsi maĭ multe unelte de prima necesitate și o cantitate îndestulătoare de iarbă de pușcă.

Hrana se compunea din renĭ împușcați și a căror piele servea la astuparea crăpăturilor colibeĭ pe unde suflaŭ vênturile ghețoase.

Abia după ce a trecut toată iarna acum spre primă-vară Brakenoe a putut să telegrafieze femeeĭ sale care 'l credea mort de mult. Noul Robinson Crusoe a sosit acum câte-va zile la Christiania.

NOTA SATIRICA

Bărbatul.— Ce facĭ sus pe scară, dragă?

Nevasta.— Șterg geamul!

Bărbatul.— De ce nu puĭ pe servitoare să facă lucrul ăsta!

Nevasta.—Nu vreaŭ; poate să cază și să'și rupă gâtul și o servitoare harnică cum e ea nu maĭ găsim!

HAZ

Poetul (supărat) — D-șoară, în urma poezieĭ pe care 'țĭ-am dedicat-o, mi-aĭ trimis o șuviță de pĕr. Vĕd acum că șuvița nu e din capul d-tale!

D-șoara.— Aĭ dreptate dar... nicĭ poesia, pe care mi-aĭ trimis-o nu 'ĭ din capul d-tale!

CURIER JUDICIAR

(TRIBUNALELE ROMÂNE)

Intr'o zi, o doamnă intră în prăvălia d-luĭ Smarac, din strada Cucu din Iași, cumpără un lucru și ceru rest de la 20 leĭ. D-na plecă. Atuncĭ d. Smarac vĕzu de odată că n'are biletul de 20 leĭ. Alergă după clientă, care susținu că i-a dat hârtia. D. Smarac însă nu o crezu pe cuvênt ci se puse s'o buzunărească, însă fără a găsi biletul.

De aci un proces.

Judecătorul de pace, considerând că negustorul n'avea de loc puterea să'și facă singur dreptate, îl condamnă la 50 de leĭ amendă.

Smarac nemulțumit face apel.

Tribunalul însă apreciând chestia ca maĭ gravă, reformă cartea de judecată, și condamnă pe d. Smarac la 10 zile închisoare.

Smarac face recurs și Curtea de Casație primește recursul, casează hotărîrea și trimete a facerea spre a fi din noŭ judecată la Roman.

Un omor involuntar

Curtea cu jurĭ din Galațĭ a judecat un proces pentru un omor involuntar comis de individul Tănase Ioan Gaiu asupra luĭ Timoteiŭ Bogas.

Omorul s'a săvêrșit în următoarele împrejurărĭ.

Tănase Ioan Gaiu, certându-se cu nevasta sa, a plecat de acasă și s'a dus să doarmă la cumnatul sĕŭ.

A doua zi, venind la el, cu un car cu boĭ, socrul sĕŭ Timoteiŭ Bogas, începu a 'ĭ face mustrărĭ; Tănase Ioan Gaiu, înfuriindu-se dete bătrânuluĭ un brînci.

Bătrânul căzu sub roatele caruluĭ, se isbi atît de rĕŭ de roate, că rĕmase mort pe loc.

Curtea a condamnat pe inculpat la 8 luni închisoare și 5 leĭ amendă.

O operă utilă

D-na Caliopi Gaitany a scos de curând la lumină o lucrare intitulată: *Economia domestică.*

Această operă examinată și admisă de consiliul superior al învățământuluĭ public pentru uzul școalelor secundare de fete, este prima carte didactică de acest soiŭ ce s'a scris până acum pentru școalele de fete.

D-na Caliopi Gaitany cunoscênd înalta solicitudine a M. S. Reginei pentru instrucțiunea și educațiunea fetelor române, a dedicat această folositoare carte mult iubiteĭ noastre Suverane care a primit bucuros această dedicațiune.

Dacă pedagogia noastră se îmbogățește cu încă o operă din cele maĭ utile și maĭ indispensabile, apoĭ și alte femeĭ, afară de eleve, găsesc în ea mijlocul de a se instrui asupra materieĭ spre a putea introduce în viața lor casnică un întreg sistem economic plăcut și cu adevĕrat folositor.

NENOROCIREA DE LA DUMEȘTI

Treĭ copiĭ aĭ locuitoruluĭ Dumitru Tănase Racleș, din Dumești jud. Vasluiŭ, aŭ fost muscați într'una din zilele trecute de un șarpe, probabil o viperă.

Copiiĭ ducêndu-se în pădurea numită «Scoicele» spre a culege fragĭ, la o vatră mare cu fragĭ, se puseră tus treĭ să culeagă, când de odată cel maĭ mare se scoală cu un șearpe încolăcit pe piciorul drept; ceĭ-l'alțĭ sărindu'ĭ în ajutor, aŭ fost și eĭ muscați.

Sosind acasă, după vre-o 8 ore, cel maĭ mare a încetat din viață ear ceĭ'l-alțĭ sunt scăpați.

DECORĂRĬ

Cu ocaziunea zileĭ de 10 Maiŭ s'aŭ maĭ conferit următoarele decorațiunĭ:

Steaua României: D-lor D. A. Laurian, secretaru general al ministeruluĭ de instrucție, și dr. N. Mâldărescu, decanul facultățeĭ de medicină, în gradul de comandor.

D-lor dr. Toma Ionescu, profesor la facultatea de medicină din capitală, G. A. Urechiă, P. Misir și d. Alexandrescu, profesorĭ la facultatea de drept din Iași, St. Vârgolicĭ, inspector școlar, archiereiĭ Atanase Crăioveanu și Pimen Pîtești în gradul de ofițer.

D-lor C. Lascar, sub-directorul învățământuluĭ secundar, C. Borănescu, advocat pe lângă ministerul instrucțieĭ publice, Fr. Damé, sub-directorul învățământuluĭ primar și N. Dumitrescu, șeful serviciuluĭ construcțiunilor din ministerul instrucțieĭ în gradul de cavaler.

Coroana României: PP. SS. episcop Silivestru de Hușĭ și Ghenadie de R.-Vâlcea în gradul de mare-cruce.

P. S. episcopuluĭ Ieronim de Roman, și d-lor C. I. Stăncescu, directorul școaleĭ de bele-arte din capitală și dr. V. Babeș în gradul de comandor.

Arhiereilor Meletie Gălățeanu și Nifon Ploeșteanu apoĭ părinteluĭ Buzescu Christodor și d-luĭ I. V. Praja, inspector școlar, în gradul de ofițer.

D-lor Max Lewinger și Santiago Riera, profesorĭ la conservatorul de muzică din capitală, Al. Filimon, șef de biroŭ în ministerul instrucțieĭ publice, Droc-Barcianu, secretarul liceuluĭ Sf. Sava, dr. Ernest Juvara și C. Cordoneanu în gradul de cavaler.

O DRAMĂ de GELOZIE la IAȘI

Intr'una din nopțile trecute, pe la orele 11, servitorul Costache Loghin care de maĭ mult timp își bănuia concubina că întreținea relații amoroase cu un alt servitor, pe când trecea prin strada Buna Vestire, în dreptul caseĭ d-luĭ Hina, consilier de curte, o surprinse vorbind cu noul eĭ amant.

Atuncĭ scoțênd un revolver din buzunar, trase douĕ focurĭ asupra servitoruluĭ, dar din fericire nicĭ un glonț de revolver nu'l atinse.

Loghin a fost imediat arestat și dus la comisia desp. 3-a. Aci făcêndu-se perchiziție nu s'a găsit asupra luĭ nicĭ o armă.

Sub-comisarul Botez însărcinat cu ancheta, s'a transportat la fața loculuĭ pentru a căuta unde a fost aruncat revolverul, precum și amĕnuntele atentatuluĭ.

UN SFAT PE ZI

Amestec frigorifer.—De multe orĭ poate să ne lipsească ghiața și chiar apă rece.—In acest caz putem obține rĕcirea în modul următor:

Intr'o găleată se pun 500 grame de *muriat de calce*, ce se găsește la orĭ-ce drogherie; peste această substanță se toarnă 3 litruri de apă acidulată cu puțin acid nitric (apă tare).

In cîte-va minute se obține un frig considerabil.

Atuncĭ este lesne de a rĕci buteliĭ cu vin, apă, etc., căcĭ n'avem de cât să le cufundăm în găleată.

202

BANDITUL IN HAINE NEGRE

PARTEA III

Gentilom de cale largă

XIV

Convertire falșă

— Lasă-mĕ să ies! ordonă dînsa. Ar fi o crimă să maĭ staŭ aci un moment.

Voi să plece; fața 'ĭ era de tot schimbată; îndrăzneala conteluĭ o spăimânta.

Dînsul o apucă cu violență de o mână și o aduse îndărăt.

Dînsa nu se împotrivi de cât foarte slab.

— Nu, zise dînsul cu mânie, n'o să plecĭ! O să mĕ asculți până la capăt. Am vorbit adineaurea de întêmplare, eŭ nu cred să fie o întêmplare aci la mijloc. Nimic nu se produce fără o cauză. Toate astea sunt regulate d'înainte. Dacă ne aflăm acum amêndouĭ aci, singurĭ, cauza e că așa a voit acela care ne ține în mână destinele. Amorul biruitor, adevĕratul nostru stăpân m'a adus aci.

Căzu în genunchĭ la picioarele Suzaneĭ care era zăpăcită, nimicită, și 'ĭ înlănțui mijlocul cu brațele.

— Te iubesc! repetă dînsul, te iubesc ferbinte; și, uite, vreĭ să'țĭ spun adevĕrul? Și d-ta mĕ iubeștĭ!

— Nu, nu!

— La ce 'țĭ folosește să mințĭ? Crezĭ că nu simt eŭ dragoste în glasul d-tale care tremură, în întreagă-țĭ ființă care tresare? Fiĭ a mea și îțĭ jur să fiŭ în vecĭ al d-tale.

Dînsa murmură:

— Ceea-ce facĭ e ceva infam, mișelesc....

Insă nu găsia în sine-și nicĭ o forță ca să se apere.

Capul 'ĭ ardea.

Visul sĕŭ se realiza în sfârșit.

Rochenoire înțelese că situația era în folosul sĕŭ.

Incepu să șoptească la urechea Suzaneĭ tot felul de fraze armonioase, fraze pe care le debitase la atâtea alte femeĭ.

Ii cântă acea muzică îmbĕtătoare a amoruluĭ pe care Suzana n'o auzise nicĭ odată și pe care dorise așa de mult ca s'o cunoască.

Suzana căzu într'un fel de extas și se lăsă în voia seducătoruluĭ.

Când își veni în fire Rochenoire stătea în genunchĭ lângă canapeaua pe care se afla dînsa. Buzele luĭ eraŭ încrețite de un zîmbet de triumf și se uita la Suzana cu expresia de mulțumire a unuĭ stăpân, zicêndu-și:

— In sfârșit e a mea și asta!

Suzana, cu ochiĭ turburĭ, cu privirea rătăcită, cu dinții strânși, își trecu mâna pe figură ca și cum s'ar fi deșteptat dintr'un vis și înțelegênd mărimea greșeleĭ sale, a crimeĭ sale maĭ bine zis, scapă un țipăt de disperare și uitându-se apoĭ și dînsa la conte zise un glas înăbușit:

— Ce dispreț veĭ fi având pentru mine!

Buzele mizerabiluluĭ se sgârciră.

Cuvintele astea 'ĭ exprimaŭ foarte bine gândul și era cât pe aci să rĕspundă:

— E adevĕrat!

Insă renunță la această insultă nefolositoare.

Stătu mut un moment zîmbind numaĭ victimeĭ sale cu un fel de compătimire înjositoare.

— Ah! d-ta tacĭ de milă, poate, urmă dînsa, însă n'o să mĕ disprețuiești nicĭ odată maĭ mult de cum o să mĕ disprețuesc eŭ însumĭ. Trebue să fiŭ cu adevĕrat o mare ticăloasă de am trădat pe aceea pe care o iubesc maĭ mult în lume, pe Valentina, pe sora mea, pe amica mea!

— Nu e nimic de vreme ce dînsa nu știe!

— Dar știŭ eŭ și e d'ajuns. Da, ceea ce am făcut e cu adevĕrat infam.

Repetă de treĭ orĭ acest cuvînt de infam și ridicându-se dintr'o săritură, urmă:

— Aveaĭ dreptate, fugiam de d-ta... Nu voiam nicĭ să te vĕd, nicĭ să 'țĭ vorbesc, nicĭ să te ascult. Simțiam că o să vie de la d-ta nenorocirea mea cum a venit a Valentineĭ.

«Acum s'a sfârșit!...

«Eram dacă nu fericită cel puțin liniștită. Mĕ mulțumiam cu soarta mea care maĭ la urmă era maĭ bună ca a multor altora.

«Bărbatul meŭ e un om de onoare. Și dînsul suferă și știŭ de ce saŭ cred că știŭ însă e incapabil de o trădare și face tot ce poate pentru fericirea mea.

«Acum mĕ întreb cum o să maĭ îndrăznesc să mĕ arăt în fața luĭ? Cum voiŭ putea să mĕ întâlnesc cu Valentina fără ca dînsa să 'mĭ cunoască rușinea după turburarea mea?

«Eŭ nu știŭ să mint!

«Așa dar m'aĭ perdut și poțĭ acum să te măgulești că aĭ maĭ făcut o victimă.

Se apropiă maĭ mult de conte și privindu'l drept în ochĭ, urmă cu asprime:

— Maĭ la urmă nu te învinovățesc pe d-ta ci pe mine. Ar fi trebuit să fug îndată ce aĭ intrat aci. Ar fi trebuit să mĕ apĕr, să 'țĭ sgârĭĭ fața cu unghiile... să mĕ arunc maĭ curând pe fereastră de cât să mĕ las în voia d-tale, căcĭ nu e adevĕrat că mĕ iubeștĭ... Nu poțĭ să mĕ iubeștĭ... Eŭ nu sunt așa frumoasă ca Valentina, maĭ cu seamă nu sunt așa bună ca dînsa, și mint când zicĭ că te iubesc. Te urăsc, din contră, și ceea ce'mĭ inspirĭ nu e alt-ceva de cât fricĭ!... Lasă-mĕ să es d'aci și adio!... Adio pentru tot-d'a-una.

Dînsul o apucă iar de mână și o aduse îndărăt, de astă dată cu blândețe.

Se temea ca nu cum-va dînsa, în exaltarea remușcărilor, să comită cine știe ce nebunie.

Se uită cu drăgălășie în frumoșiiĭ eĭ ochĭ umezĭ ce exprimaŭ rătăcire și căință.

— Ce copilă eștĭ! murmură dînsul cu glasu'ĭ pătrunzĕtor pe care dînsa 'l ascultase fermecată cu câte-va momente maĭ înainte. Nu e adevĕrat ce spuseșĭ, nu spaimă îțĭ inspir ci dragoste. Mĕ iubeștĭ, știŭ bine; am citit asta de multă vreme pe aceste trăsăturĭ așa de curate în care se oglindește bunătatea inimeĭ tale.

«Ce vorbeștĭ de crimă și de dispreț?

«Dacă e o crimă d'a iubi, câțĭ alțiĭ nu o comit, fără să aibă nicĭ o părere de rĕŭ!

«Pentru ca să te disprețuesc, ar trebui să nu am nicĭ inimă nicĭ suflet.

«Te ador! și prin slăbiciunea asta de care'țĭ facĭ imputare aĭ devenit sacră pentru mine.

«Aibĭ deci încredere. Vino'țĭ în fire! Intru ce oare va fi stirbită dragostea ta pentru Valentina de o greșeală pe care dînsa n'o s'o cunoască nicĭ odată?

«Eŭ să te desprețuesc!

«Ce eroare!

«Suzano, scumpă Suzano, o să'mĭ aduc aminte în toată viața mea cu fericire de acest minuț neștiut de nimenĭ afară de noĭ doĭ.

Ii vorbi îndelung cu căldură, scuzându-se pe sine, scuzând-o și pe dînsa, întrebuințând toate sofismele prin care poate cine-va să adoarmă remușcările uneĭ femeĭ vinovate.

Dânsa 'l ascultă cu fruntea încruntată, cu ochiĭ mereŭ plecațĭ.

Cu încetul însă, nerviĭ i se destinseră și începu să plângă; lacrămĭ ferbințĭ i se rostogoliră pe obrajĭ, lacrămĭ pe care contele i le ștergea cu sărutărĭ.

Cu încetul se maĭ liniști puțin și un zîmbet trist îĭ trecea pe buze când se auzi uruitul uneĭ trăsurĭ ce intra în curtea caseĭ.

Suzana sări în sus.

— Valentina! esclamă dînsa coprinsă d'o dată de o nespusă spaimă.

Rochenoire dete din umerĭ.

— Eĭ, și? zise dînsul cu ton rîzĕtor; ce e cu asta? De ce te turburĭ așa? E d'ajuns să tacĭ. Ce poate fi maĭ lesne și maĭ dulce în același timp de cât păstrarea unuĭ secret ca al nostru?

Suzana dete repede cu puțină apă pe ochĭ, își îndreptă îndoiturile rochieĭ, își puse pălăria pe cap și mantila pe umerĭ și plecă.

Contesa urca scara.

Se aflară față în față pe pragul camereĭ.